

9833

P. 232
Per 232

N° 19

کتابخانه شاهانیه

نصف الفرافره القیه

کتاب نفیض الفرافره القیه
مجلد اول
مکتوبه شاهانیه
مکتوبه شاهانیه
مکتوبه شاهانیه

P. 232

Scribe - SHAH MAHMUD
AT-NISHAPURI, m
923 = 1517

دائم

- 1 miniature. (folio 5.v.)
- 10 folios

کتابخانه شاهانیه

کتابخانه شاهانیه
مکتوبه شاهانیه
مکتوبه شاهانیه

کتابخانه شاهانیه

کتابخانه شاهانیه

کتابخانه شاهانیه

9833

Per 232

N° 19

کتابخانه

نظر افراشته

کتاب نفیضات
مطالع دلاکات
مردان

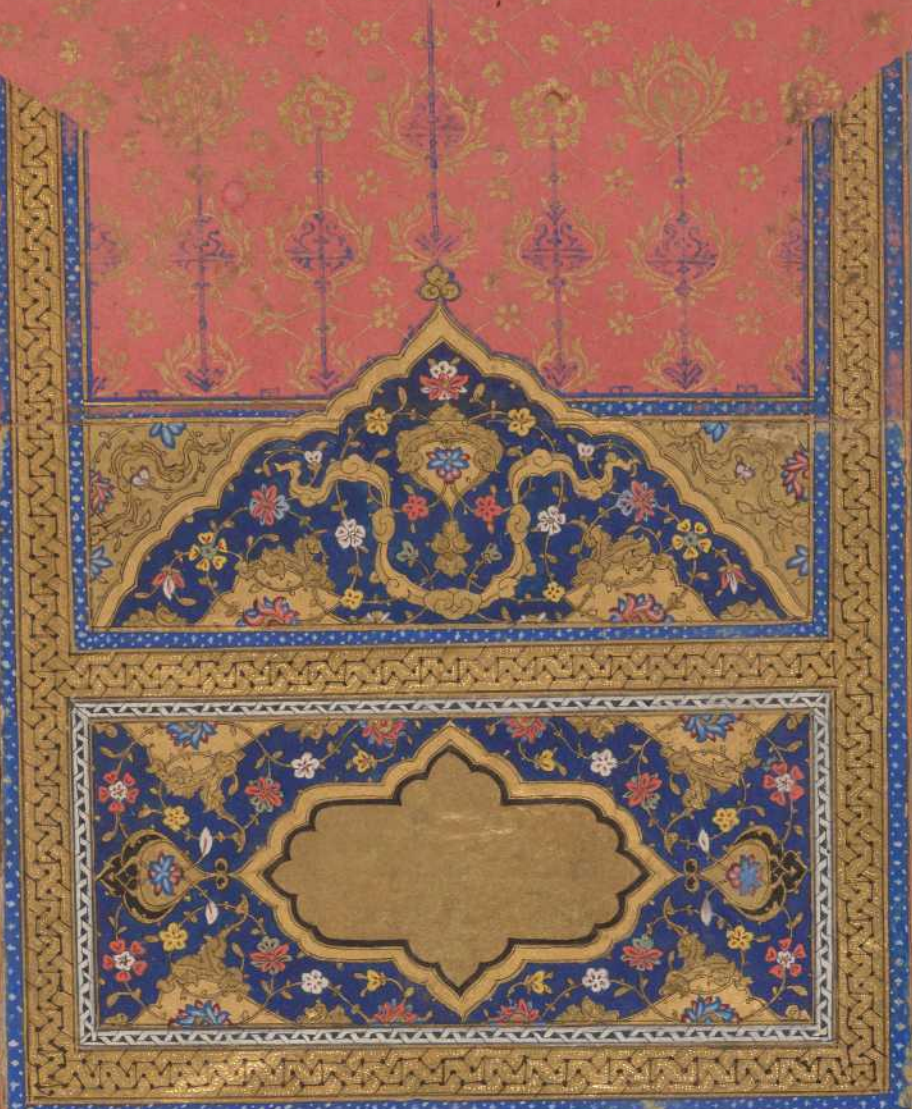
مرد کلان
شاک
مرد کلان

کتاب نفیضات
مردان

کتاب نفیضات

کتاب نفیضات

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه

محمد وآله أجمعين   بدانکه این وصیت نامه است

از لفظ مبارک که بار حضرت رسالت پناه صلی الله علیه

وآله و سلم که یگروز آنحضرت از غایت شفقت

و مرحمت اُمت را نصیحت می نمودند و حضرت

امیرالمومنین علی راعیله الصلوٰۃ والسلام مخاطب سپاخته
جین فرمودند که تو نزدیک من جانی که یارون
بود موسی راعیله السلام یعنی برادر و وصی منی و ولی خدا
و پس از من اگر سنجبری بود تو می بودی مومن را
پنه نشانیست نماز کردن و روزه داشتن
و صدقه دادن منافق را پنه نشانیست چون
پسرخن گوید خلاف بود و در امانت خیانت کند
و بوعده وفا نکند نیکبخت را پنه نشانیست
پس پستنی با کسی که از او برود و چنری بخشدن کسی که

از و طمع ندارد و دعا کند در آنکه با وی ظلم کند
بد بخت را پیوسته نشانیست طاعت خدای ناکردن
و بندگان خدای را آزر دادن و بدی با کسی کردن که
با او نیکی وی کرده باشد را پیوسته کوی را پیوسته
نشانیست عبادت پنهان کردن و در بلا صبر
کردن و رضا بقضا دادن امر زیده را پیوسته
نشانیست ترسیدن از خدای و ترسیدن از
عذاب کور و ترسیدن از سپوایی روز قیامت
دشمن ترین مردمان بنده و پروردگار را گنجان

باشند که ظاهر ایشان خیر نماید و باطن ایشان بد باشد
و بدتر از ایشان آنچه باشند که بطاهر و و پستی کنند
و باطن در هلاک کسی سعی نمایند بهترین مردمان
نزد خدای تعالی آگوش باشند که نفعش بر دمان نرسد
و عمرش دراز باشد بکردار نیک و بدترین مردمان
آگوش باشد که نفعش بر دمان نرسد و عمرش دراز باشد
بکردار بد بدانکه دو پستان خدای تعالی
رحمت از طاعت و عبادت نیافتند بلکه بخود
و سخاوت نیافتند چون همسایه کم طاعت بود و سخن

نزد من بهتر بود از عابد نخل بر تو باد که از نخل
اجتناب کنی که نخل دور از رحمت خداست و نزدیک
بعذاب و نخی نزدیک بر رحمت خداوند است
و دور از آتش و دوزخ و در بهشت درخت است سخاوت
روز قیامت سخاوت را در سایه خود پناه خواهد داد
و در دوزخ نیز درخت است نخل نام فردای قیامت
نخل را از جانب خود خواهد کشید چهار صفت
بهترین صفتهاست راپت گفتن امانت
نگاه داشتن و حلال خوردن و سخاوت کردن

مر که پهلانی را طعام دهد حضرت حق تعالی
نزار نیکی در نامه اعمال او ثبت کند و هزار بدی محو گرداند
و هر که بشتابد بجای جت برادر مومن خدای تعالی
مر حاجتی که داشته باشد روا کند در وقت
خشم خود را نگاه باید داشت و از دعای مظلوم حذر
باید کرد که مستجاب بود و پیو کند خوردن بکبت
از دین دینی برود اگر چه راست بود دینیت
نیست اگر پس را که از معاصی باز نیاید و توبه نکند
از خلق برسد و از خدای تریسد و کذاب را مروت نباشد

وخیل را تو به قبول نیست مکر از آن در گذرد
بسیار خفتن دل را بمیراند و نه اموشی آرد
مادر کنایان بهفت چهرست دروغ شرک
عجب کبر چسب حرص
خمر خوردن هر گرا خدای تعالی به چهر
گرامت کند نیکیخت و جهان باشد ایمان
شدرستی علم عمل خانه نیک
زن نیک فرزند نیک قناعت آنگه
روزی او در شهر او بدور سپد شش چیز

علامت جمل باشد چشم کردن پنخن

بنی فایده گفتن نماجاگاه جیزی بجبی داون

ایمن بودن از سر کسی دوپست از دشمن

فرق ناکردن متابعت شیطان کردن

مفت گروه را پس از مرگ ثواب نویسند تا روز

قیامت انکه مسجدی بنا کند سه انکه آینه

جاری سازد انکه مصحف نویسد انکه سنت

نیکو نهند در میان خلق کپسی که زراعت کند

و درخت نشاند کپسی که مردمان را علم آموزد

مردی که اهل خانه خود را گوید که پسایل را محروم باز نگردانید

مردی یا زینے که یکساعت نزد عالمی باشد

و سخن وی بشنود کسی که مردم را بقرض چسبند

دستگیری کند زنی که عزت شوهر نگاه دارد

فرزندی که مادر و پدر از خوشنود باشند

کسی که فرزند خود را کلام الله پاموزد

سرکه از یکدامن حرام و پست باز دارد و بهتر از آنست

که هزار درم تصدق کند و سرکه ترک معیشتی کند

جنابست که عبادت آدمی و پری کرده باشد

روز قیامت آن حسرت که سپس ابو دیکچس را
نماید عالمی که جمعی بعلم او کار کرده باشند و او
بعلم خود عمل نکرده باشد آن جماعت را بهشت برند
و آن عالم را بدوزخ منعی که بخت و شقت بسیار
مال و جسم آورده زکوة و صدقه نداده و ارثان
که داشته باشد و بدان مال و ارثان خیرات کرده باشند
صاحب مال را بتقصیر بدوزخ برند و ارثانرا بهشت
شخصی که طاعت بسیار کرده باشد اما بر کپیان
پیغم کرده مال نبا حق گرفته باشد روز قیامت خصمان را

کرد او در آرند و طاعتهای او را ببرند و او مخلص ماند
و گناه چهارگانه را بگردن می نهند پس او را بدوزخ برند و چهار
بیشتر خدای تعالی روز قیامت منت کرده را
چون برق آسمان بگذراند و بهشت رساند
حاکم عادل کسی که بعد از نماز از مسجد بیرون آید
و دل او مسجد بود کسی که چون از کنایان خود
یاد کند چشم او گریان شود کسی که از حرام
اجتناب کرده باشد کسی که آشکار و نهان صیقه
داوده باشد کسی که با رز و با فریفته نشد باشد

دو تن که بایکد کرد و پستی کرده باشند خاصه
از بهرندای تعالی سرکرا حق سبحانه و تعالی
روی نیکو و خلق نیکو داد آتش و زنج بروی حرام
کرد سرکه طعام سازد برای مهمان و زینت
در پیایه عرش خدا باشد چون مهمان بخانه کسی
در آید روزی با خود پیارد و چون بیرون رود نمایان
اهل خانه را با خود ببرد و سرکه هفت قدم از پی
مهمان بیرون رود خدای تعالی درشت بهشت
بروی او بکشد و مقام او در بهشت میان من و ابراهیم باشد

از چهار چیز ننگ نباید داشت
برای مادر و پدر بر خاستن خدمت مهمان
کردن عالمان را خدمت کردن
آموختن چیزی که نداند و چه نیست که
از آن دشوار تر نیست و ام اگر چه اندکی بود
غیبت اگر چه یکروز بود بانادان
معامله کردن اگر چه یکدینار بود با دشمن
بسر بردن اگر چه یکدم باشد پسر کردن اگر چه
یکساعت باشد بچیزی اندک مواسا کردن

اگر چه با قیمت بود دختر داشتن اگر چه کمی بود

در وقت خشم صبر کردن اگر چه صابر بود

پهل کردن اگر چه یکنه رد بود صحت

جاهل بودن اگر چه مامور بود سرکه یکروز

غریبی را پیش رخ دجای دهد و رعایت او کند

خدای تعالی جمله نمایان او را بیا مرزد

درویشی چندین در دارد سرکه یک در بر خود بکشاید

فراخور آن درویشی درواش کند اول در ابتدا ای کارها

و خوردن طعامها پس انداختن و نماز ناکراردن

وروزه نداشتن و دروغ گفتن و مادر و پدر را
بنام خواندن و نذر نذر ادعای بد کردن و بعد از
نماز بامداد خواب کردن و پیش از پهن براه رفتن
و پسر کوزه و نمکدان نپوشیدن و طعام را خوار
داشتن و موی برپاشانه کردن و نشسته دپتار
بستن و دست زیر زنجیران زدن و پیرزن و نهنگان
و حرام خوردن و پیکار شستن هر که سببار
پس بحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر بگوید
جنان بود که حج کرده باشد و که یکبار سوره فاتحه بخواند

جهان بود که بند آزاد کرده باشد و چون سه بار سوره
اخلاص بخواند جهان بود که دست آن ختم کرده باشد هر که
خواند بوقت طلوع آفتاب آیه الکرسی هفت بار و قل یا
ایها الکافرون هفت بار و سوره اخلاص هفت بار
و اللهم اغفر لی و لوالدتی و لجمع المؤمنین و المؤمنات
و المسلمین المپلمات الایماء منهم و الاموات انک علی
کل شیء قدير هفت بار فرشته دست جبرائیل
سیج کناه بروی نویسد و همیشه در حفظ خدای تعالی
باشد و یحجت بر او جهان گردد انشاء الله تعالی

رجا و اثنی که قاری و پاسبان و کاتب را برکت این

کلام معجز نظام مرادات و مقصودات دنیوی

و اخروی بروجه احسن مسیر و محصل گردد و انشاء الله تعالی

کتابه العبد المذنب شاه محمود الشهابی

غفر الله ذنوبه فی شهر

خط محمد دره ورق

11

23

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or a note, written diagonally across the page. The text is partially obscured by a diagonal line.

510N

